

ת"פ 900/09 - מדינת ישראל נגד דוד יעקב

בית משפט השלום בקריית גת

ת"פ 900/09 מ.י. יחידת תביעות לכיש - שלוחת קרית נ'
יעקב
ת"פ 964/06 מ.י. יחידת תביעות לכיש - שלוחת קרית נ'
יעקב

בפני: כבוד השופט אור אדם, סגן הנשיאה
המאשימה מדינת ישראל ע"י לשכת תביעות לכיש
נגד
הנאשם דוד יעקב ע"י ב"כ עו"ד אדי נוז

החלטה

1. בפניי בקשה ל"חישוב פסילה", בנוגע לגזר דין שניתן ביום 13.10.2009, בו נגזר על הנאשם, בין היתר, עונש פסילה מלקבל או להחזיק רשיון נהיגה לתקופה של עשרה חודשים.
2. הנאשם טען, כי רשיונו פקע עוד בשנת 2006 ומאז לא הוציא רשיון אחר. בנסיבות אלה, נתבקש בית המשפט לעשות חסד עם הנאשם, ולהורות חישוב הפסילה מיום מתן גזר הדין, כדי לאפשר לו להתחיל בהליכי חידוש הרשיון.
3. התביעה התנגדה לבקשה. נטען כי לא רק שהנאשם לא הפקיד את רשיונו ולא הצהיר על העדר רשיון, אלא שהוא הורשע לאחר מכן, בשנת 2014, בשורה של עבירות, בהן גם נהיגה ללא רשיון ונהיגה בזמן פסילה. בנסיבות אלה, אין מקום לחסד, ויש לפעול לפי התקנות.
4. הנאשם בתשובה, הדגיש כי כב' השופטת שגזרה את דינו, קבעה כי פסילת הרשיון תיחשב "מהיום", ללא כל הוראה על הפקדת רשיון או תצהיר חלף ההפקדה.

דין והכרעה

5. ראשית לכל, ראוי להדגיש, כי בהתאם להלכות בית המשפט העליון, בקשות מעין אלה לחישוב פסילה, חובה להגיש לרשות הרישוי, ולא לבית המשפט. בעניין ג'אבר (בש"פ 9075/12 מוחמד ג'אבר נ' מדינת ישראל, (14/04/2014)), הורה בית המשפט העליון כדלקמן: "אינני רואה טעם בחזרה אל בית המשפט שנתן את גזר הדין, משום שזה סיים את מלאכתו... העניין איננו פלילי במהותו, אלא מינהלי; פרשנותו הישומית של גזר הדין מעת הינתנו נתונה לרשות הרלבנטית אשר אמונה על ביצועו, ואינה מונחת עוד לפתחו של בית המשפט. ודוק: אי-הפקדת הרישיון במזכירות בית המשפט היא אירוע או מחדל חדש,

שמועדו הוא לאחר מתן גזר הדין, וכפועל יוצא ממנו - ולא מגזר הדין - נוצרה המחלוקת בנושא חישוב מניין ימי הפסילה... ..המקום הטבעי הוא כאמור רשות הרישוי, זהו הגורם המקצועי שאצלו מצוי כל החומר הצריך לעניין, גם מומחיות, גם ניסיון. אמור מעתה, כי הסמכות נתונה לרשות הרישוי, וכי נגד החלטתה ניתן להגיש עתירה לבית המשפט לעניינים מנהליים, באשר הוא מוסמך לפי סעיף 14(א) לתוספת הראשונה לחוק בתי משפט לעניינים מנהליים, התש"ס-2000, לדון בהחלטה של רשות לפי פקודת התעבורה, לרבות החלטה בענייני רישוי... של נהגים" (שם, פסקאות 14-15 לפסה"ד).

6. למרות עניין הסמכות שהוכרע זה מכבר, שבים עורכי הדין ופונים שוב ושוב לבית המשפט במקום לרשות שנקבעה לשם כך. עם זאת, כשם שבעניין ג'אבר מצא בית המשפט לדון לגופו של עניין, למרות הכרעתו בעניין הסמכות, כך תינתן גם בבקשה זו החלטה לגופו של עניין.

7. סעיף 42 (ג) (1) לפקודת התעבורה [נוסח חדש] קובע כי: "**בחישוב תקופת הפסילה לא יבואו במניין התקופה שחלפה עד מסירת הרשיון לרשות שנקבעה לכך בתקנות ובדרך שנקבעה**". תקנה 556 (א) לתקנות התעבורה, התשכ"א-1961 מבארת כי: "**נפסל בעל רשיון נהיגה על-ידי בית-משפט מהחזיק ברשיונו, ימציא בעל הרשיון את רשיון הנהיגה שלו לאותו בית-המשפט שהורה על פסילתו מיד לאחר שהודע לו על הפסילה**". תקנה 557 (א) קובעת כי: "**הודע לבעל הרשיון על פסילת רשיונו... ימציא את רשיונו כאמור בחלק זה, אף אם רשיונו אינו בר-תוקף אותה שעה**". תקנה 557 (ב) לתקנות מוסיפה כי: "**הוכח על פי תצהיר לפי פקודת הראיות [נוסח חדש], התשל"א-1971, למזכיר של בית-המשפט שהרשיע בעל רשיון נהיגה, או לקצין משטרה או לרשות הרישוי, לפי הענין, כי רשיונו של בעל רשיון נהיגה שנפסל כאמור בחלק זה אבד ואין בידו כל עותק של הרשיון, יתחיל מירוך תקופת הפסילה מיום שהומצאה ההצהרה לרשות שהטילה אותה**".

8. מכאן שהדין קובע באופן ברור, כי בחישוב תקופת הפסילה לא תבוא בחשבון התקופה עד להפקדת הרשיון, גם אם איננו בר-תוקף באותה שעה, או התצהיר על העדר רשיון תקף שאבד.

9. בעניין זה, אין נפקא מינה לקביעת כב' השופטת לפיה הפסילה תחל "מהיום", שכן קביעה זו כפופה לקביעה שבפקודה ובתקנות (עפ"ת (מח' מרכז) 13294-04-13 **צוריאל דהן נ' מדינת ישראל**, (24/06/2013)).

10. התובע טען, כי השופטת לא הורתה על הפקדת הרשיון כתנאי לכניסת הפסילה לתוקף. בעניין זה, קבע לאחרונה בית המשפט העליון בעניין נג'אר (רע"פ 7793/15 **יעקב נג'אר נ' מדינת ישראל**, (19/11/2015)), כי גם אם לא הובאה לידיעת הנאשם חובתו להפקיד את רשיון הנהיגה שלו במזכירות בית המשפט, אין די בכך כדי להסיר את אחריותו לטעות שנגרמה, שכן תקנה 556(א) לתקנות התעבורה קובעת במפורש, כי על הנאשם להפקיד את רשיון הנהיגה שלו, ולכן טרונייתו של המבקש בנוגע לעורכי דינו אינה יכולה לסייע לו, ואין לו, בהקשר לכך, אלא להלין על עצמו.

11. אכן, בעבר נפסק בעניין פלוני (רע"פ 7431/10 **פלוני נ' מדינת ישראל** (21.11.2010)), כי מי שאיננו מחזיק

ברשיון נהיגה, ולא החזיק מעולם ברשיון נהיגה, איננו צריך להפקיד תצהיר מטעמו כתנאי לתחילת מניין ימי פסילה שהושתו עליו. עוד נקבע, שמי שרשיונו נמצא במשטרה, מכוח פסילה מנהלית, איננו חייב בהפקדת רשיון או בתצהיר (עניין ג'אבר, שם, פסקאות 25-27 לפסה"ד).

12. ואולם, אין בכך כדי לסייע לנאשם בעניינו. במסגרת הלכת זריזי (רע"פ 566/14 **אברהם זריזי נ' מדינת ישראל**, (11/02/2014)), דן בית המשפט העליון במקרה דומה לעניינו. שם דובר בנהגים שרשיונם פקע תקופה ארוכה לפני המועד שבו נפסל רשיונם. בית המשפט חזר על כך, שיש לפעול על פי הוראות תקנה 557(א) לתקנות התעבורה, המורות על הפקדת הרשיון, גם אם אינו בר-תוקף אותה שעה (זאת בניגוד למי שלא החזיק מעולם ברשיון נהיגה). עוד הודגש, כי הרציונל לכך נובע החשש שמא מי שרשיונו נפסל ימשיך לעשות שימוש ברשיון שתוקפו פקע, תוך מצג לפיו הרשיון תקף. בעניין זה, יש רלוונטיות לתגובת המאשימה לגבי התנהלות הנאשם לאחר שנפסל בתיק זה.

13. אכן, הלב נוטה לנימוקי הנאשם, אשר מבקש לפתוח דף חדש, וקשה לקבל כי הפסילה שנגזרה עליו בשנת 2009, תחל להימנות רק עתה. עם זאת, הפסיקה היא חד משמעית בעניין, ואין בידי בית המשפט לקבוע אחרת משקבע בית המשפט העליון.

14. לפיכך אני קובע כי בהעדר הפקדת רשיון או תצהיר תחתיו, הפסילה שנגזרה על הנאשם בתיק זה תחל להימנות מיום הגשת התצהיר הנוכחי, 21.11.2017.

ניתן היום, כ"ט כסלו תשע"ח, 17 דצמבר 2017 במעמד הצדדים.